

Kære bestyrelse,

I forbindelse med min første store institutionelle soloudstilling på O - Overgaden i København til efteråret, søger jeg om 15.000 kr til produktionen og gennemførelsen af en serie på tre performative værker, hvor jeg selv, to dansere og to sangere kommer til at medvirke. Jeg vil med min udstilling udforske samtidens falmende skel mellem den fysiske og den virtuelle virkelighed. Dette ligger i forlængelse af mit mangeårige arbejde med 'gamer-avateren' og unges ensomhed, 3D animation og den særlige repetitive street-dansestil Locking, som jeg har trænet siden, jeg var helt ung.

Til udstillingen vil jeg skabe en række værker, hvor performende menneskelige kroppe – der kunne virke distancerede, alene eller kolde – gennem mærkbart maskinelle bevægelser og stemmeføring viser sig som tydelige bærere af spor fra tech industriens virtuelle universer. Jeg vil i samarbejde med Overgadens team ændre institutionens åbningstider således, at udstillingen 'kun' er åben når der performs. Indenfor denne ramme vil jeg præsentere tre forskellige performances. Hver performance vil strække sig over en periode på to-uger og blive opført hver eftermiddag fra tirsdag til søndag.

De tre performances vil udforske hver sin performative metode: Historiefortælling, dans og sang. Således vil de - på hver sin måde - analysere og skabe billeder på et kernespørgsmål i vores samtid: hvordan er vi som kroppe fysisk alene, kapitaliserede eller automatiserede avatarer midt i vores enorme virtuelle fællesskab?

Konkret vil:

1) den første performance bestå af en enkelt performer (mig selv) placeret på et lavt scenepodium, der fortæller anekdotelignende historier samtidig med, at kroppen udfører repetitive og mekaniske bevægelser. Med brug af en stiv, maskinel dansestil, skabes der en distance mellem krop og sprog, hvor kroppen udtrykker noget andet end det, der kommer fra munden.

2) I den anden performance udfører to dansere samme koreografi til det samme musikstykke, men i hver sit rum. Beskueren har mulighed for at bevæge sig frit mellem rummene, men kan kun se én danser ad gangen. Dog vil lyden af begge danseres bevægelser og kroppe være til stede i hele udstillingsrummet. Lyde der kastes rundt i de store, tomme lokaler, hvor de to kroppe trods den ensartede koreografi, aldrig møder hinanden.

3) I den tredje performance ser vi en teenager, der sidder alene på en sofa og synger monotont med et udtryksløst ansigt. Et scenarie, der minder om den zombie-agtige tilstand, som vi observerer, når en person sidder opslugt foran en skærm. Det er ofte en privat tilstand, typisk for en teenager der isolerer sig i sit eget soveværelse. Her indtræder beskuerne i en situation hvor de observerer og sanser et introvert scenarie på en offentlig skueplads.

Jeg ønsker således gennem disse performances at sanseliggøre en symbiotisk forening mellem den fysiske person og '3D-avataren'. En forening mellem den kropslige, unikke personlighed og den digitale, ikke-fysiske og anonyme identitet. Et møde fyldt med kontraster, der rejser spørgsmål om forbindelsen mellem krop og sind, elektronik og social adfærd. Spørgsmål, som jeg er interesseret i at udforske med denne udstilling.